

רַבִּי זֹנְשָׁא מֵאַנִּיפּוֹלִי וְהַשְׂמָחָה
ספּוֹר עַל אֲמוֹנָה, אֶהְבֵּת ה' וּלֵב שִׂמְחָה

לפני שנים רבות, חי צדיק
גדול ושמו רבי זושא.
רבי זושא אהב את הקדוש
ברוך הוא בכל הלב.
הוא תמיד חייך, התפלל
בשמחה, והודה לה' על
כל דבר בעולם.

אֶךְ רַבִּי זֹנְשָׁא הָיָה עָנִי
מְאֹד. בְּבֵיתוֹ הֶקְטָן
כַּמַּעַט לֹא הָיָה אֶכְל,
וּבִגְדָיו הָיוּ יְשָׁנִים.
לְמִרוֹת זֹאת, הוּא לָעוֹלָם
לֹא בָכָה וְלֹא הִתְלוֹנֵן.

לְרַבִּי זֹשָׁא הָיוּ תַלְמִידִים יְקָרִים שְׁאַהֲבוּ אוֹתוֹ מְאֹד.
הֵם לָמְדוּ מִמֶּנּוּ תוֹרָה, מְדוֹת טוֹבוֹת וַיֵּרְאוּ שְׁמַיִם.
וְהֵם גַּם רָאוּ כַּמָּה קִנְשָׁה לְרַבִּי זֹשָׁא.

הַתְּלִמִּידִים לֹא הֵבִינוּ,
וְהָיוּ נְבוֹכִים מְאֹד:

תְּלַמְּהוּ גַּלּוּ, וְהָיוּ נְבוֹכִים מְאֹד:
אֵיךְ הָרַב שָׁלָנוּ תָּמִיד שְׂמִיחַ?
הֲרִי חָסַר לוֹ כָּל כֶּךָ הָרַבָּה דְּבָרִים!

"הוא תמיד אומר ש'ה' שומר עלי וְאוֹהֵב אוֹתוֹ,
אִמֵּר אֶחָד הַיְלָדִים,
"אָבֵל אֵיךְ אֶפְשָׁר לִשְׁמַח כְּשֶׁהַבִּטְבֵּטָן מְקַרְקֶרֶת וְקָר מְאֹד בַּחוּץ?"

הַתְּלַמִּידִים יָדְעוּ שֶׁרַבִּי זֹשָׁא סוֹמֵךְ עַל ה' בְּבִטְחוֹן
מְלֵא. הֵם הִחְלִיטוּ שֶׁהֵם חֲבִיבִים לְשֹׂאֵל אוֹתוֹ.
הֵם נִכְנְסוּ לַחֲדָר וְנִשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם אֶל הָרֵב.

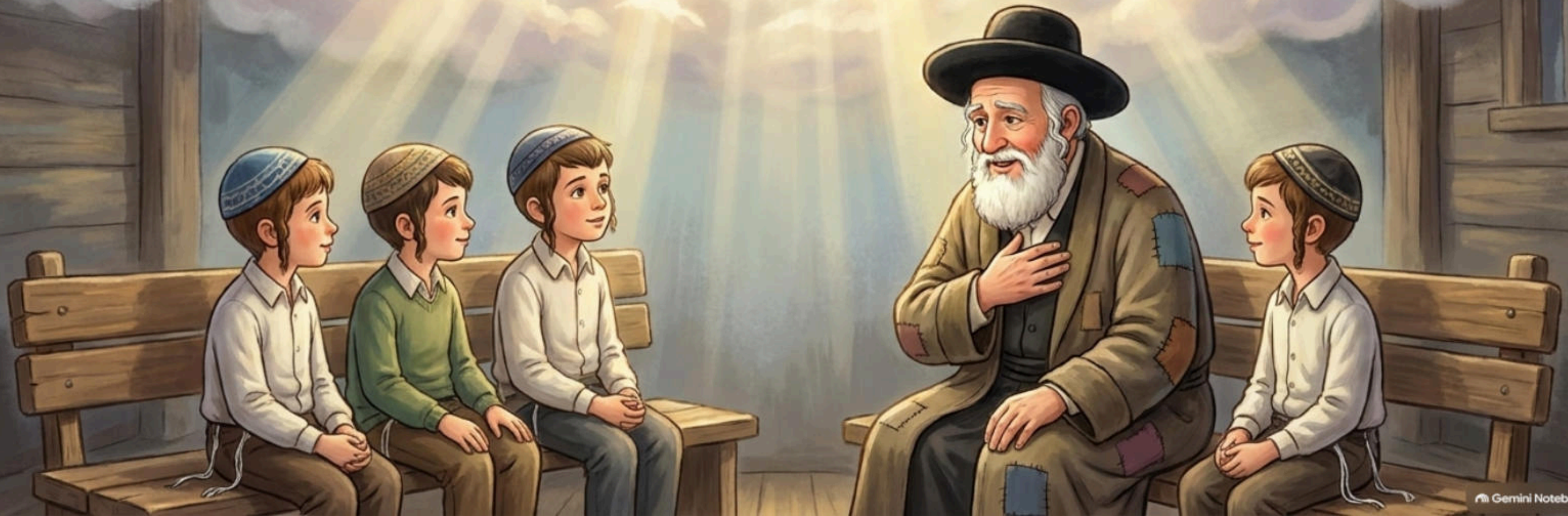
"רַבִּי, הֵם שֶׁאַלּוּ בְּקוֹל שֶׁקֵּט וּמָלֵא כְּבוֹד,
אֵיךְ אַתָּה תִּמְיֵד כָּל כָּךְ שְׂמִיחַ?
לְמִרוֹת הָעוֹנֵי וְהַקְּשִׁים, הַפָּנִים שֶׁלְּךָ תִּמְיֵד מְאִירוֹת!

רַבִּי זֹשָׁא חֵיף חֵיף רַחֵב, וְעֵינָיו נִצְצוּ בְּאוֹר שֶׁל אֱמוּנָה. הוּא הִבִּיט
לְשָׁמַיִם בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְאִזְ הִסְתַּכֵּל עַל הַתְּלַמִּידִים הַיְקָרִים וְאָמַר:

יְלָדֵי הַיְקָרִים, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכָּל מַה נָּשָׂה עֲשָׂה הוּא לְטוֹבָה מִשְׁלָמָת.
כַּאֲשֶׁר אֶגִּיעַ לְעוֹלָם הַבָּא בְּסוֹף יָמַי, יִשְׁאַלוּ אוֹתִי בַּשָּׁמַיִם שְׁאֵלוֹת...

לֹא יִשְׁאַלּוּ אוֹתִי שֵׁם: 'זוֹשָׁא, לָמָּה לֹא הָיִיתָ כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ?'
כִּי אֲנִי לֹא מַעֲשֶׂה רַבֵּנוּ, וְה' לֹא בָרָא אוֹתִי לְהִיּוֹת הוּא.
ה' נָתַן לוֹ תַּפְקִיד אֶחָד, וְלִי – תַּפְקִיד אֲחֵר.

"אַתֶּם יוֹדְעִים מַה כֵּן יִשְׁאַלוּ אוֹתִי?" עָנָה רַבִּי זושא,
יִשְׁאַלוּ אוֹתִי מִנְּשֵׁהוּ פָּשׁוּט וְחָשׁוּב מְאֹד:
"לָמָּה לֹא הָיִיתָ זושא?" הֵאֵם עֲשִׂיתָ אֶת הַכִּי טוֹב שְׂאַתָּה יְכוּל?"

הַתְּלִמִּידִים הֵבִינוּ אֶת הַסֹּוד הַגָּדוֹל.
הַשְׂמֵחָה שֶׁל רַבִּי זֹשָׁא בָּאָה מִתּוֹךְ הַלֵּב, מִהַקְּשֶׁר שֶׁלוֹ לָהּ.
הוּא יָדַע שֶׁה' אוֹהֵב אוֹתוֹ בְּדִיוֹק כָּפִי שֶׁהוּא!

גַּם לְכָל אֶחָד מֵאַתָּנוּ יֵשׁ תַּפְקִיד
מִיּוֹחָד בְּעוֹלָם.

ה' נָתַן לָנוּ כְּשָׂרוֹנוֹת בְּדִיוֹק
בְּשִׁבְלֵינוּ.

כְּשֶׁאַנְחֵנוּ עוֹשִׂים הֵכִי טוֹב אֶת מַה
שֶׁאַנְחֵנוּ יְכוּלִים – אַנְחֵנוּ שְׂמֵחִים!

נְשֵׂאוֹת לְדִיוֹן בַּכְּתָה:

1. מַה שְׂמִיחַ אֶת רַבִּי זִנְשָׁא גַם כְּנִשְׁתָּהּ לוֹ קְנִישָׁה?
2. אֵיזָה כְּשָׁרוֹן אוֹ דְּבָר טוֹב ה' נָתַן בְּדִיוֹק לָכֶם?
3. אֵיךְ אֲנַחֲנוּ יְכוּלִים לְשִׂמְחָה אֶת ה' בַּדֶּרֶךְ הַמְּיוֹחֶדֶת שְׁלָנוּ?

